ผลการเล่านิทานเสริมกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย

ณัฐปภัสญ์ นวลสีทอง ส.ม. (การบริหารสาธารณสุข)*

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเล่านิทานเสริมกิจกรรมต่อความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยศึกษาจากเด็กปฐมวัย อายุ 4-6 ปี ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแห่งหนึ่ง จำนวน 30 คน ผู้วิจัยได้ใช้แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้การเล่านิทานเสริมกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 8 แผน และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาก่อน และหลังการฟังนิทานเสริมกิจกรรมวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลองโดยการทดสอบ paired t-test.

ผลการวิจัยพบว่า เด็กมีคะแนนความสามารถทางภาษาเพิ่มขึ้นทุกคน โดยเฉลี่ยแล้วเพิ่มขึ้น 4.64 คะแนน จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.33 และหลังการทดลองพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.97 เมื่อเปรียบเทียบพบว่าเด็กปฐมวัยมีความสามารถทางภาษาสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : การเล่านิทานเสริมกิจกรรม เด็กปฐมวัย ความสามารถทางภาษา

* อาจารย์ภาควิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Effects of Storytelling on Promotion of Language Learning Ability among Preschool Children

Natpapat Nuansithong M.P.H.(Public Health Administration)*

Abstract

The purposes of the research were to examine effects of storytelling on elementary language learning ability among children age 4-6 years old. Study participants were 30 preschool children in one daycare center. Eight stories were used to encourage proficiency in learning language. Test of language ability was carried out before and after storytelling. Data were analyzed to obtain means and standard deviations. Comparison of linguistic ability mean scores was done by paired t-test.

The finding was that the children had developed higher language proficiency after the trial. On average, an increase 4.64 points in linguistic ability score was observed after storytelling session, with the mean score increased from 13.33 points before the intervention to 17.97 points $p < 0.05$).

Keywords : Storytelling, Preschool Children, Language learning ability

*Lecturer, Faculty of Nursing, Chaiyaphum Rajabhat University

บทนำ

พัฒนาการทางภาษาของเด็กแรกเกิด - 6 ปี เป็นช่วงที่สำคัญที่สุดคือ เด็กมีพัฒนาการทางภาษาสูงขึ้น จากการเข้าสังคม จะได้พัฒนาคำศัพท์เพิ่มขึ้น รู้จักการใช้ประโยคอย่างเป็นระบบ และการใช้ภาษามีแบบแผนมากขึ้น การส่งเสริมความสามารถทางภาษาให้กับเด็กวัยนี้จะเป็นการสร้างความแตกฉานในการเรียนรู้ประสบการณ์ที่เด็กได้รับจะมีอิทธิพลต่อการสร้างความพร้อมในขั้นต่อไป

การเรียนรู้ภาษาของเด็กปฐมวัยจะแตกต่างไปจากวิธีการเรียนรู้ภาษาของผู้ใหญ่เนื่องจากระดับวุฒิภาวะทางสติปัญญาของเด็กยังพัฒนาไม่เต็มที่ พัฒนาการทางภาษาของเด็กในวัยนี้มีความสำคัญมาก เด็กพร้อมที่จะฝึกทักษะทางภาษาทั้งในด้านการรู้คำศัพท์ การออกเสียงคำให้ชัดเจน การใช้ประโยคเพื่อการติดต่อสื่อสาร การบอกชื่อวัตถุ สิ่งของ เป็นต้น แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น อายุ เพศ โอกาส และสิ่งแวดล้อมที่เป็นองค์ประกอบในการพัฒนา แต่อย่างไรก็ตามลักษณะพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยเป็นไปตามขั้นตอนมีลักษณะเหมือนขั้นบันไดเริ่มตั้งแต่การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยแต่ละขั้นตอนจะมีความสัมพันธ์กันและกัน ไม่แยกกันโดยสิ้นเชิง[1,2,3] พัฒนาการทางภาษาขั้นต้นจะเป็นพื้นฐานของพัฒนาการทางภาษาขั้นที่สูงขึ้น การเล่านิทานและการเล่าเรื่องเป็นศิลปะของการใช้ภาษาที่ดียิ่ง และการเล่านิทานเสริมกิจกรรมเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถทางภาษาในด้านทักษะการเข้าใจหรือการรับรู้และทักษะภาษาประเภทแสดงออกได้ อันได้แก่ความสามารถในการสื่อสารสัมพันธ์กับผู้อื่นทั้งในฐานะที่เป็นการตอบสนอง เช่นการตอบคำถามผู้อื่นและการแสดงออกในฐานะที่เป็นผู้ริเริ่ม เช่น การเป็นผู้ตั้งคำถามผู้อื่น หรือเป็นผู้เล่าเรื่องให้ผู้อื่นฟังนิทานเปรียบเสมือนอาหารสมอง และอาหารใจ พร้อม ๆ กับเกิดความรู้สึกอบอุ่นใจในความรักความใกล้ชิดที่ผู้เล่ามอบให้ นอกจากนิทานจะช่วยพัฒนาทักษะการฟัง การพูด ให้ความรู้ ให้ความสนุกสนาน ในขณะที่เล่านิทานเด็กจะเกิดสมาธิสำรวมใจให้จดจ่ออยู่กับเรื่องที่ฟัง และสร้างจินตนาการ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเตรียมความพร้อมในด้านการอ่านหนังสือปลูกฝังนิสัยรักการอ่านไปพร้อมกัน ซึ่งจะส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านสติปัญญา และอารมณ์ที่ดีตามมา[4]

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่มีการพัฒนาการด้านสมอง และการเรียนรู้อย่างรวดเร็วที่สุด ดังนั้นจึงถือได้ว่าช่วงปฐมวัยเป็นช่วงวัยที่ต้องการการปลูกฝังดูแลเป็นพิเศษ เพื่อจะได้เป็นรากฐานที่สำคัญของการเรียนรู้ และการพัฒนาตลอดชีวิต ให้เติบโตเป็นเด็กฉลาดและประสบความสำเร็จในชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านพัฒนาการทางภาษา โดยพบว่า เด็กวัยนี้พบปัญหาพัฒนาการด้านภาษา ได้แก่ ความผิดปกติด้านการสื่อสาร (พูดช้ากว่าวัย) เด็กกลุ่มนี้ความเข้าใจภาษาปกติแต่บกพร่องด้านการสื่อภาษาจึงทำให้พูดช้ากว่าเด็กวัยเดียวกัน สามารถสื่อความต้องการได้โดยภาษาท่าทาง เมื่อพูดได้จะสื่อสารและเรียนรู้ได้ทันเด็กปกติ ความผิดปกติด้านความเข้าใจและการใช้ภาษา พัฒนาการภาษาล่าช้าทั้งการเข้าใจภาษาและการใช้ภาษา ถ้าความบกพร่องรุนแรงจะส่งผลต่อทักษะทางสังคมและการเรียนรู้ตามมาด้วย ความบกพร่องในการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคม ทำให้เด็กมีปัญหาการใช้ภาษาในปฏิสัมพันธ์ทางสังคมซึ่งต้องติดตามเพื่อแยกโรคจากกลุ่มออทิสติก[5] และจากการศึกษาพบว่าการเล่านิทานเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในทุกด้าน การเล่านิทานทำให้เด็กมีความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูด ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม และเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานมีความสามารถทางภาษาด้านการฟัง และการพูดหลังได้รับการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนได้รับการจัดประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05[6] ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการเล่านิทานเสริมกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งผลการศึกษานี้สามารถนำมาเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพัฒนาการด้านภาษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการเล่านิทานเสริมกิจกรรมส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย

สมมติฐานการวิจัย

หลังการเล่านิทานเสริมกิจกรรมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย มีระดับสูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียว ศึกษาในเด็กปฐมวัยที่มีอายุ 4-6 ปี ที่มารับบริการในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแห่งหนึ่งจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 30 คน โดยทดสอบก่อน และหลังการทดลองเมื่อเด็กปฐมวัยได้รับการสอนด้วยแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้การเล่านิทานเสริมกิจกรรม คือ การวาดภาพ พิมพ์ภาพ การพับกระดาษ และการระบายสี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วย ชุดที่ 1 แบบทดสอบความพร้อมทางสติปัญญาด้านความสามารถทางภาษาระดับชั้นปฐมวัย ฉบับการฟังเรื่องจำนวน 20 ข้อ คิดเป็น 20 คะแนน ตอบถูกให้ข้อละ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

ชุดที่ 2 แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้การเล่านิทานเสริมกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย จำนวน 4 หน่วยการเรียน 8 แผนการสอน

หน่วยการเรียน เพื่อนรัก

แผนการสอนที่ 1 นิทานเรื่องนกน้อย มีเนื้อหาเกี่ยวกับสัตว์ปีก เป็นสัตว์ที่มีขนปกคลุมทั่วตัว มีขา 2 ขา และปีก 1 คู่ สัตว์ปีกบางชนิดออกลูกเป็นไข่ เช่น นก เป็ด ไก่ บางชนิดบินได้ บางชนิดบินไม่ได้

แผนการสอนที่ 2 นิทานเรื่องสี่สหายผู้วิเศษ มีเนื้อหาเกี่ยวกับสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ เป็นสัตว์ที่อาศัยอยู่ได้ทั้งบนบกและในน้ำ ผิวหนังนิ่ม ไม่มีเกล็ด และเปียกชื้นตลอดเวลา ออกลูกเป็นไข่ บางชนิดใช้เป็นอาหารได้ เช่น กบ เขียด อึ่งอ่าง และสัตว์เลื้อยคลาน เป็นสัตว์ที่อาศัยอยู่ได้ทั้งบนบกและในน้ำ ผิวหนังมีเกล็ดปกคลุม ออกลูกเป็นไข่ บางชนิดใช้ทำเป็นของใช้ เช่น จระเข้ งู

หน่วยการเรียน สัตว์โลกน่ารัก

แผนการสอนที่ 3 นิทานเรื่องกระต่ายตื่นตูม มีเนื้อหาเกี่ยวกับสัตว์บก คือสัตว์ที่อาศัยอยู่บนพื้นดินซึ่งมีธรรมชาติและความเป็นอยู่แตกต่างกัน สัตว์บกมีมากมายหลายชนิด มีชื่อและรูปร่างแตกต่างกัน เช่น ม้า ช้าง วัว ควาย สุนัข กระต่าย แมว หมี หมู เป็นต้น

แผนการสอนที่ 4 นิทานเรื่องลูกหมีที่แสนดี มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ความเมตตากรุณาต่อสัตว์

หน่วยการเรียน ชุมชนน่าอยู่

แผนการสอนที่ 5 นิทานเรื่องหมู่บ้านแสนสุข มีเนื้อหาเกี่ยวกับ สถานที่สำคัญในชุมชน ชุมชน คือที่ที่มีคนตั้งบ้านเรือนอยู่รวมกันเป็นจำนวนมาก ในแต่ละชุมชนจะมีสถานที่สำคัญตั้งอยู่ เช่น บ้าน วัด โรงเรียน ตลาด สถานีตำรวจ สถานีอนามัย โรงพยาบาล สนามกีฬา ซึ่งทุกคนในชุมชนต้องร่วมกันดูแลรักษา

แผนการสอนที่ 6 นิทานเรื่องมดแดงผจญภัย มีเนื้อหาเกี่ยวกับ หน้าที่และการปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในชุมชน การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในชุมชน เราทุกคนเป็นสมาชิกของชุมชนต้องร่วมกันรักษาความสะอาดของชุมชน ไม่ตัดต้นไม้ทำลายป่า เด็ดดอกไม้ ไม่ขีดเขียนหรือทำลายของสาธารณะ รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พูดจาไพเราะ

หน่วยการเรียน ฤดูร้อนแสนสนุก

แผนการสอนที่ 7 นิทานเรื่องลูกหมีไปเที่ยวทะเล มีเนื้อหาเกี่ยวกับ สภาพอากาศในฤดูร้อนสภาพทั่วไปในฤดูร้อน มีอากาศร้อนอบอ้าว พื้นดินแห้งแล้ง

แผนการสอนที่ 8 นิทานเรื่องผึ้งน้อยผจญภัย มีเนื้อหาเกี่ยวกับ โรคและการป้องกันโรคที่เกิดในฤดูร้อน โรคที่มักพบในฤดูร้อนได้แก่ ท้องร่วง ผดผื่นคัน เราอาจป้องกันได้ดังนี้ รับประทานอาหารที่สุกและสะอาด รักษาความสะอาดของร่างกาย

จริยธรรมการวิจัย

ผู้วิจัยตระหนักและให้ความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเสนอโครงร่างวิจัยต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยเพื่อทวนสอบการพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง และผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย สำหรับผู้ร่วมวิจัย ได้รับคำอธิบายวัตถุประสงค์ กระบวนการ ระเบียบวิธีวิจัย การพิทักษ์สิทธิ์และข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็นในการทำวิจัย เพื่อรับทราบและให้ความยินยอม พร้อมลงลายมือชื่อในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยด้วยความสมัครใจ ซึ่งสามารถขอถอนตัวจากงานวิจัยได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการทดลอง แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ระยะเตรียมการวิจัย ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และเตรียมแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้การเล่านิทานเสริมกิจกรรม หลังจากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบความพร้อมทางสติปัญญาด้านความสามารถทางภาษาระดับชั้นปฐมวัย ฉบับการฟังเรื่องจำนวน 20 ข้อก่อนการทดลอง

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นดำเนินการเล่านิทานเสริมกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย จำนวน 4 หน่วยการเรียน 8 แผนการสอน แผนละ 20 นาที ทดลองทั้งหมด 8 ครั้ง ในระยะเวลา 4 เดือนหลังจากเล่านิทานผู้วิจัยเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์ ได้แก่ การระบายสีภาพ การวาดภาพ การพิมพ์ภาพ การฉีกปะภาพ การปั้นดินน้ำมัน การเล่าเรื่องต่อ การเล่านิทานรอบวง

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นสิ้นสุดการทดลองให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบความพร้อมทางสติปัญญาด้านความสามารถทางภาษาระดับชั้นปฐมวัย ฉบับการฟังเรื่องจำนวน 20 ข้อ หลังการทดลอง แล้วนำมาตรวจให้คะแนนด้วยวิธีเดียวกับการทดสอบครั้งแรก หลังจากนั้นนำผลที่ได้จากการทดสอบก่อน และหลังนำไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คะแนนความสามารถทางภาษาก่อนและหลัง โดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลองโดยการทดสอบ paired t-test

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของเด็กปฐมวัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชาย ร้อยละ 36.6 เด็กหญิงร้อยละ 63.4 เด็กพักอาศัยอยู่กับบิดามารดาร้อยละ 90.0 สถานภาพของบิดามารดาส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 90.0 เด็กส่วนใหญ่มีพี่น้อง 2 คน ร้อยละ 56.70 สำหรับบิดาของเด็กจบการศึกษาระดับอนุปริญญาร้อยละ 43.3 มารดาของเด็กส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 60.0 บิดาของเด็กมีอาชีพรับจ้างร้อยละ 56.6 มารดามีอาชีพรับจ้างร้อยละ 70.0 และส่วนใหญ่รายได้ของครอบครัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 – 30,000 บาท ร้อยละ 56.7

วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาก่อนและหลังการฟังนิทานเสริมกิจกรรมพบว่าเด็กมีคะแนนความสามารถทางภาษาเพิ่มขึ้นทุกคน โดยคะแนนเพิ่มขึ้นต่ำสุด 2 คะแนน จำนวน 3 คน คะแนนเพิ่มขึ้น 3 คะแนน จำนวน 2 คน คะแนนเพิ่มขึ้น 4 คะแนน จำนวน 9 คน คะแนนเพิ่มขึ้น 5 คะแนน จำนวน 5 คน คะแนนเพิ่มขึ้น 6 คะแนน จำนวน 11 คน

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยก่อนการทดลองกับหลังการทดลองพบว่า กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางภาษาก่อนการทดลอง 13.33 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.56) หลังการทดลอง 17.97 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.67) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางภาษาระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของเด็กปฐมวัย จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

คุณลักษณะส่วนบุคคล		จำนวน (คน) (n = 30)	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	11	36.6
	หญิง	19	63.4
การพักอาศัย			
	บิดา	1	3.3
	มารดา	2	6.7
	บิดา-มารดา	27	90.0
สถานภาพของบิดามารดา			
	อยู่ด้วยกัน	27	90.0
	แยกกันอยู่	2	6.7
	หย่าร้าง	1	3.3

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน) (n = 30)	ร้อยละ
จำนวนพี่น้อง		
1 คน	10	33.3
2 คน	17	56.7
3 คน	3	10.0
ระดับการศึกษาของบิดา		
ปริญญาโท	-	-
ปริญญาตรี	5	16.7
อนุปริญญา	13	43.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย	12	40.0
ระดับการศึกษาของมารดา		
ปริญญาโท	-	-
ปริญญาตรี	3	10.0
อนุปริญญา	9	30.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย	18	60.0
อาชีพของบิดา		
รับราชการ	2	6.7
ธุรกิจส่วนตัว	11	36.7
รับจ้าง	17	56.6
อาชีพของมารดา		
รับราชการ	1	3.4
ธุรกิจส่วนตัว	8	26.6
รับจ้าง	21	70.0
รายได้ของครอบครัวต่อเดือน		
มากกว่า 50,000 บาท	-	-
30,001 – 50,000 บาท	5	16.7
10,001 – 30,000 บาท	17	56.7
น้อยกว่า 10,000 บาท	8	26.6

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง

การทดลอง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยของคะแนน ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{d}$)	95 % CI ของความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	p-value
ก่อนการทดลอง	30	13.33	2.56	4.63	4.14 ถึง 5.13	<0.001
หลังการทดลอง	30	17.97	1.67			

การอภิปรายผล

หลังการเล่านิทานเสริมกิจกรรมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย มีระดับสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน สามารถอภิปรายผลได้ว่าการเล่านิทานเสริมกิจกรรมมีส่วนในการพัฒนาความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยให้สูงขึ้น คือค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางภาษาก่อนการทดลอง 13.33 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.56) หลังการทดลอง 17.97 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.67) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางภาษาระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การเล่านิทานเสริมกิจกรรมทั้ง 8 เรื่อง นอกจากเป็นการเล่านิทานให้เด็กได้ฝึกทักษะการฟัง การคิด การรู้จักแสดงออกแล้ว หลังการฟังนิทานยังเสริมการทำกิจกรรมสร้างสรรค์อีกด้วย ได้แก่ การระบายสีภาพ การวาดภาพ การพิมพ์ภาพ การพับกระดาษ การฉีก ปะ การปั้นดินน้ำมัน ซึ่งแต่ละกิจกรรมมีความแตกต่างกัน มีความซับซ้อนขึ้นทีละน้อยเพื่อให้เกิดความท้าทายและน่าสนใจสอดคล้องกับงานวิจัยที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเล่านิทานว่า การเล่านิทานยังช่วยปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน ช่วยพัฒนาทักษะในด้านการใช้ภาษา การคิด การฟัง ฝึกสมาธิและช่วยกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจในการฟัง ช่วยแก้ไขพฤติกรรมบางอย่างที่ไม่พึงประสงค์ เสริมสร้างบุคลิกภาพให้เด็กเกิดความมั่นใจและกล้าแสดงออก จากการฟังนิทานที่เด็กชอบ ช่วยส่งเสริมพัฒนาการและความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง[7] และสอดคล้องกับงานวิจัยที่ได้ศึกษาผลการใช้นิทานภาพเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า นิทานภาพจำนวน 5 เล่ม ที่สร้างขึ้นมีลักษณะการเสนอภาพเป็น 3 แบบคือ ภาพแบบไม่มีคำบรรยายแบบเสนอภาพ 3 มิติ แบบเสนอภาพพร้อมคำอ่าน และแบบเสนอภาพพร้อมเรื่องราวใต้ภาพ หลังจากใช้นิทานภาพเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดทั้ง 5 เล่ม เด็กปฐมวัยมีทักษะการฟังและการพูดอยู่ในระดับดีมาก[8]

สรุปได้ว่านิทานเปรียบเสมือนคลังภาษาสำหรับเด็ก สามารถช่วยเสริมพัฒนาการในด้าน ฝึกให้เด็กเป็นผู้รู้จักฟัง มีสมาธิ รู้จักสำรวม และเป็นการสร้างสรรค์ภาษาให้แก่เด็ก ทำให้เด็กใช้ภาษาได้ถูกต้อง รู้จักคำศัพท์ต่าง ๆ เด็กจะเรียนรู้ภาษาจากประสาทสัมผัสทางหู ภาษาเหล่านี้จะเป็นเครื่องมือที่เด็กนำไปใช้สื่อสารต่อไป และภาษายังเป็นเครื่องมือให้เด็กๆ ได้เรียนรู้และเข้าใจสิ่งรอบตัวมากยิ่งขึ้น เด็กจะเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการแต่งนิทานขึ้นเอง หรือวาดรูปตามจินตนาการจากการได้ฟังนิทาน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาผลการเล่านิทานเสริมกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กนักเรียนในทุกระดับทุกช่วงชั้น

2. ควรเพิ่มระยะเวลาและเพิ่มจำนวนของนิทานที่ใช้ในการวิจัยให้มากขึ้นเพื่อให้ผลการวิจัยมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3. ควรมีการศึกษาผลการเล่านิทานเสริมกิจกรรมของเด็กปฐมวัยที่นอกเหนือจากความสามารถทางภาษาเช่น การศึกษาการใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนด้านเก่งหรือด้านดี เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอแสดงความขอบคุณต่อผู้ที่มีส่วนสำคัญทำให้การดำเนินงานสำเร็จลุล่วงด้วยดี ได้แก่เด็กปฐมวัย ผู้ปกครอง ครูผู้ดูแลศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง งบประมาณสนับสนุนการวิจัยจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ผู้วิจัยจึงใคร่ขอแสดงความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

References

1. Kregkkarun R.Activity Complemented Story Telling for promoting Language Ability of PreschoolChildren. Master of Education (Education Psychology and guidance). Chiang Mai University; 2004.
2. Rumpirujipong P. Writing skill of young children acquired through drawing with printing rat activities. Master of Education Degree in Early Childhood Education at Srinakharinwirot University; 2007.
3. Kinawong C. Child Education .Bangkok,O.S. printing; 1990 .
4. Krueahong D. Using Story-telling to Develop the Emotional Quotients of Prathom Suksa 5-6 Students at Ban Or School,Sopprab District,

Lampang Province. Master of Education (Education Psychology and Guidance). Chiang Mai University; 2009.

5. Phothisat J. Child's Delayed language or speech development; 2015. [cited 2015 Nov22]. Availablefrom:http://haamor.com/th/
6. Kittiya S. Panawong S. The Effect of Storytelling Experience by Using LanguageAbilities Listening and Speaking of Preschool Children.National and International Conference Interdisciplinary Research for Local Development Sustainability; 2014.
7. Maktrirat W. Teaching Materials for Early Childhood Curriculum. Faculty of Education: Nakhon Sawan Rajabhat University; 2006.
8. Tardinjan P. Using visual tales to improve early childhood listening and speaking skills. Master of Education Degree in Early Childhood Education at Chiang Mai University; 2008.